

Замјенице у нашем и руском језику

КТО
КОГО
КОМУ...

ОН
ЕГО
ЕМУ...

ЧТО
ЧЕГО...

Истраживачки
задатак II ф

ЗАМЈЕНИЦЕ

I група

Учити како радити са другим људима је међу најбитнијим вјештинама које можемо научити у образовно-васпитним установама. Навићи се на тренутну ситуацију и адаптирати се тиму је тежак подухват, али са вјежбом све постаје лакше. Тимски рад је нашу руску групу научио да вријеме искористимо на најбољи, најефикаснији начин. Даљина није проблем ако се довољно потруди да се оствари неки циљ. Наш најбољи пријатељ је интернет, а најбоље искуство – рад у позитивној атмосфери!

1. личне замјенице:

„Пустое **вы** сердечным **ты**, / **Она**, обмолвись, заменила...” (Пушкин)
Испразно ви срдачним ти, она је случајно замијенила...

Мы, наивные, поверили каждому их слову!
Ми, наивчине, повјеровали смо свакој њиховој ријечи!

Он познакомился **с ней**.
Упознао се с њом.

Мы с тобой завтра пойдём в театр.
Ти и ја ћемо сјутра поћи у позориште.

Вы с ним хорошо знакомы.
Ти и он се добро познајете. // Ви и он се добро познајете.

1. повратна замјеница **себя**:

Я чувствую **себя** хорошо.

Ја се осјећам добро.

Он уважает **себя**.
Он поштује себе.

- користи се и у неким устаљеним изразима, попут:

прийти /приходить в себя	доћи /долазити себи
надеяться на себя	уздати се у себе
читать про себя	читати у себи
думать про себя	мислити у себи
говорить про себя	говорити за себе
смеяться над собой	смијати се себи
говорить от себя	говорити у своје име

2. присвојне замјенице:

Я это узнал от **его** друзей.
То сам сазнао од његових пријатеља.

Наш договор с вами остаётся в силе.
Договор који смо с вама закључили остаје на снази.

3. показне замјенице:

Этот дом высокий, а **тот** дом ещё выше.
Ова кућа је висока, а она је још виша.

Это было на **той** неделе.
То је било прошле недјеље.

Такая машина очень дорого стоит.
Такав ауто врло много кошта.

Что это **такое**?
Шта је то?

4. опште замјенице:

Все люди смертны.
Сви људи су смртни.

Он её любил **всю** жизнь.
Он ју је волио цијелога живота.

Учительница дала **каждому** ученику по две тетради.
Учительница је дала сваком ученику по двије свеске.

Ты можешъ взять **любую** книгу.
Можеш узети било коју књигу.

- општа замјеница **самый, сам**:

Он сказал мне то же **самое**, что и она.
Рекао ми је све исто што и она.

Сама музыка мне понравилась, но пение было **посредственным**.
Сама музика ми се допала, али је пјевање било просјечно.

5. упитне замјенице:

Кто лежал на кровати?
Ко је лежао на кревету?

Что тут произошло? - Человека ограбили.
Шта се ту десило? - Опљачкали су човјека.

Чьи это книги?
Чије су књиге?

Которая глава тебе понравилась? - Третья.
Која глава ти се допала? - Трећа.

6. односне замјенице:

Она принесла словарь, **который** вам нужен.
Донијела је рјечник који вам треба.

Он не знает, **кто** из них говорит по-сербски.
Он не зна, ко од њих говори српски.

Она помнит (то), **что** вы ей обещали.
Она се сјећа шта сте јој обећали.

Знает кашка, **чьё** мясо съела. (пословица)
Зна мачка чије је месо појела.

7. одричне замјенице:

Он **никого** здесь не знает.
Он овдје никога не познаје.

КТО-ТО

НИКОГО
НИКОМУ...

ЧТО-ТО

Никто не спит.
Нико не спава.

Ему **никого** было спросит.
Није имао кога да пита.

8. неодређене замјенице:

Кто-то стучит.
Неко куца.

Он взял **чей-то** карандаш.
Он је узео нечију оловку.

Я вам **что-то** купил.
Нешто сам вам купио.

На столе лежало **какое-то** письмо.
На столу је било неко писмо.

„Још ако почну, као што они умију, да показују слике кад си имао/имала двије године и голишав/голишава трчао/трчала по плажи и чијих се договорштина увијек радо сјећају... Помислиш да ти не преостаје ништа друго него да се ошишаш, офарбаш, подвргнеш пластичној хирургији толико драстичној да те ни рођена мајка више не препознаје и преселиш се у неки други град или у неку далеку земљу гдје нико за ово не зна.”

„Ещё если **они** начнут, как **они** умеют, показывать фотографии когда **тебе** было два года, и когда **ты** бегал/бегала голым/голой по пляжу, и **чьи** приключения всегда с радостью вспоминаются... Подумаешь, что **тебе** больше **ничего** не нужно, кроме стрижки, окрашивания, пластической операции, настолько радикальной, что даже **твоя** собственная мать **тебе** больше не узнает и переезжаешь в другой город или в **какую-то** далекую страну, где **никто** не знает об этом.”

Анализирајући ова два пасуса, дошли смо до закључка да су црногорски и руски, као словенски језици, веома блиско везани што се тиче употребе замјеница и да је обавезност и учесталост ове врсте ријечи готово идентична.

У првој реченици је у руском употријебљена лична замјеница **они**, која се може написати и не мора, али се више користи у разговорном стилу, док у нашем језику она изостаје: „Ещё если они начнут” : „Још ако почну”. Руски језик даје предност замјеницама и због тога се искористило **они**. Глагол **почну**, који је у 3. лицу

множине презента, већ означава род и број, стога је замјеница у нашем језику непотребна.

Анализирајући даље, уочили смо да се у руском језику замјеница *ти* користи у облику *тебе*, док је у нашем језику енклитика *ти* („когда тебе было два года”). То је управо једна од разлика, зато што за разлику од нашег језика, руски језик нема енклитичке облике замјеница.

У руском језику се тежи чешћој употреби именица него глагола са замјеницом: „кроче стрижки” умјесто „ты нужно постричься” : у буквалном преводу „осим шишања” и како је правилно преведена синтагма „да се ошишаш”.

И у нашем и у руском језику се избјегава континуирана употреба замјеница, те се не ређа више истих замјеница; повезане су искључиво семантички.

Још једна сличност ових језика је у дуплој негацији која је примјетна у безличном дијелу посљедње реченице: „где нико не знае об етом” : „гдје нико за ово не зна”.

Анастасија, Матиа и Алда

